

визначення таких питань національному законодавству.[5]

Основним суб'єктом місцевого самоврядування є територіальна громада. Науковці зазначають, що в перекладі й щодо суб'єкта здійснення місцевого самоврядування є також певні непорозуміння. Зокрема, термін «local authorities», що є одним із ключових у контексті розуміння суті тексту Європейської хартії місцевого самоврядування, з англійської мови дослівно перекладається як local – місцеві (локальні), authorities – влади (влади). Такий підхід підтримується авторами Експертного висновку, у якому «Англійське «local authorities» перекладено як «органи місцевого самоврядування». Водночас у вжитку є інший переклад цього виразу – «місцеві влади» (напр., Конгрес місцевих і регіональних влад)».[6]

Аналіз ключових характеристик поняття територіальної громади підтверджує тезу про те, що під час вирішення державою питань розвитку місцевого самоврядування територіальна громада виступає об'єктом відповідної державної політики.

1. Gorman M. Community development in Europe / In Christensen K. & Levinson D. (ed). Encyclopedia of community: From the village to the virtual world. – London : Sage, 2003. – P. 96-110.

2. Батанов О. В. Конституційно-правовий статус територіальних громад в Україні : монографія / О. В. Батанов ; за заг. ред. В. Ф. Погорілка. – К. : Ін Юре, 2003. – 512 с.

3. Переглянута Європейська хартія про участь молоді в муніципальному і регіональному житті, 2003. Режим доступу: <http://nycukraine.org/files/pereglyanuta-yevropeyska-hartiya-pro-uchast-molodi-v-mistsevomu-ta-regionalnomu-zhitti.html>.

4. Барановська Т. М. Територіальні громади як первинний суб'єкт місцевого самоврядування та реалізації муніципальної політики / Т. М. Барановська, О. Г. Остапенко // Державне управління: удосконалення та розвиток. – К., 2015. – № 10. – Режим доступу : <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=909>.

5. Експертний висновок щодо відповідності національного законодавства України положенням Європейської хартії місцевого самоврядування. – Режим доступу: <http://old.csi.org.ua/?p=2364>.

МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Сагалович К.О.

Науковий керівник – Дегтяр О.А., д-р держ. упр., доцент

На сьогоднішній день не сформовано однозначний категоріальний апарат; відсутній міждисциплінарний підхід до формування національної системи публічного управління процесами забезпечення якості життя. Ціллю даної публікації є аналіз та узагальнення існуючих міждисциплінарних підходів до формування та розвитку національної системи публічного управління процесами забезпечення якості життя в

умовах сталого розвитку та надання пропозицій з удосконалення реалізації даного процесу.

З урахуванням того, що об'єктом дослідження визначена система публічного управління процесами забезпечення якості життя, необхідно обґрунтування методологічного підходу до формування принципово нової за своїм змістом національної системи публічного управління в умовах переходу соціально-економічної системи України до сталого розвитку, що зумовлює необхідність проведення аналізу та узагальнення існуючих методологічних і теоретичних підходів до публічного управління великих наукових шкіл, які в подальшому отримали розвиток і в нашій країні (з урахуванням особливостей і специфіки вітчизняних реалій).

Основний зміст публічного управління процесами забезпечення якості життя визначається як системою уявлень і моральних цінностей самих суб'єктів управління, так і системою цінностей і уявлень об'єктів управління, оскільки акторами соціально-економічних процесів є саме індивіди. Тому головним завданням у забезпеченні ефективного публічного управління з позиції когнітивного підходу є вивчення структури цих уявлень і моральних цінностей та її зміна.

Когнітивний підхід до прийняття управлінських рішень у сфері публічного управління оперує такими поняттями, як «когнітивний дисонанс», «управлінська парадигма» та ін. Пояснює сам зміст процесу управління з урахуванням тієї системи уявлень, яка сформована у суб'єктів публічного управління. Актуалізація когнітивного підходу обумовлена необхідністю врахування особистісних уявлень суб'єктів і об'єктів публічного управління про навколишню дійсність, а також з погляду продукування нових моделей управлінських комунікацій в процесі управління економічними, екологічними і соціальними процесами на державному та муніципальному рівнях. При цьому важливе значення з позиції когнітивного підходу набуває формування парадигми публічного управління процесами забезпечення якості життя.

Труднощі в поясненні ряду поведінкових явищ спонукали представників багатьох наукових напрямків і шкіл, ввести в свої пояснювальні схеми деякі проміжні змінні, такі як «ментальність», «свідомість», «особистісний досвід», «система переконань» та ін.

Змістовний аналіз існуючих методологічних і теоретичних підходів до публічного управління дозволяє зробити наступні висновки. Насамперед, розглянуті підходи концентрують свою увагу на різних аспектах публічного управління (співвіднесення діяльності індивідів у державному секторі (політиків, виборців, членів політичних партій, бюрократів та ін.) з результатами цієї діяльності; участь громадянсько-

го суспільства в управлінській діяльності; взаємини влади і бізнесу, узгодження їх інтересів; участь громадських об'єднань у прийнятті політичних та управлінських рішень; вплив когнітивної структури свідомості на прийняття політичних і управлінських рішень та ін.).

Різноманіття існуючих підходів, розв'язуваних ними завдань, вимагає вироблення методологічного підходу, що дозволяє обґрунтувати цілі, завдання, принципи формування національної системи публічного управління з урахуванням специфіки обраного об'єкта дослідження, в якості якого виступає система публічного управління процесами забезпечення якості життя в соціально-економічних системах.

При обґрунтуванні методологічного підходу до формування національної системи публічного управління процесами забезпечення якості життя необхідно враховувати міждисциплінарний характер проведеного дослідження, що об'єктивно передбачає необхідність обґрунтування міждисциплінарного підходу.

Його суть полягає в інтеграції економічного, соціологічного, екологічного і політико-правового підходів на різних рівнях ієрархії системи публічного управління, що зумовлено структурною складністю (багатоаспектність, багаторівневість) категорії якості життя.

1. Дегтяр О.А., Сагалович К.О. Міждисциплінарний підхід до розвитку методології і теорії публічного управління процесами забезпечення якості життя // О.А.Дегтяр, К.О.Сагалович / Міжнародний науковий журнал «ІNTRNAUKA» (International Scientific Journal). –2017. – № 16 грудень 2017. – С. 16–22.

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Карпенко Д.В.

Науковий керівник – Дегтяр О.А., д-р держ. упр., доцент

Зміни, що відбуваються в суспільстві тягнуть за собою трансформації і в публічному управлінні, так як вимоги, пропоновані суспільством до державної служби з питань підвищення якості наданих нею послуг з виконання соціальних гарантій громадян, постійно зростають. Державна служба повинна ефективно виконувати покладені на неї державні повноваження і регулювати суспільні відносини. Однак дані вимоги у сучасних умовах ринкової економіки вступають у протиріччя з низьким рівнем професіоналізму і застарілими технологіями роботи державних організацій, що створює напруженість у даній сфері соціальних відносин.

Проблему ефективного формування кадрового потенціалу державної служби необхідно вирішувати комплексно, враховуючи всі фак-